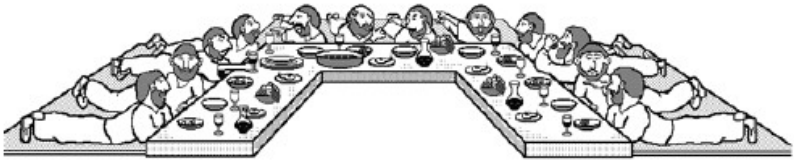

Křesťanská pesachová slavnost

Adaptace tradiční Pesachové večeře dle Jeffrey J. Harrison
Copyright © 2000 by To The Ends Of The Earth Ministries, Inc.
www.totheedns.com

překlad a úprava pro sborové potřeby Filip Keller, Svitavy 2020

Velikonoční (pesachovou, pesach = přechod) večeři slavili Židé od času Mojžišova zákona. Také Ježíš z Nazareta ji slavil každý rok. Během poslední velikonoční večeře, kterou slavil se svými učedníky, jim Ježíš nově vysvětloval její smysl. Odtud vychází, co známe a slavíme jako Večeři Páně.

Následující text je úpravou tradiční židovské velikonoční večeře s připomenutím Ježíšovy poslední večeře. Křesťanský komentář zde představují texty určené pro čtenáře 1 a čtenáře 2.

Role, které je možné rozdělit v části tradiční večeře: Čtenář 1, Matka, čtenář 2, Otec, Nejmladší. V části poslední Ježíšovy večeře: Vypravěč, Ježíš, Petr, Jan (příp. Jidáš). Části z poslední večeře jsou původně zamýšleny jako hrané (Ježíš s učedníky přichází, Jidáš odchází). Lze i toliko číst.

Kromě jídla je vhodné připravit si lavor s vodou, hrnek na polití rukou a ručník.

Úvodní slovo

Vypravěč

Hospodin mluvil k Mojžišovi a řekl: „Toto jsou slavnosti Hospodinovy, bohoslužebná shromáždění, jež budete svolávat v jejich určený čas: Čtrnáctého dne prvního měsíce navečer bude Hospodinův hod beránka.“ (Lv 23, 4-5)

„Prvního dne o svátých nekvašených chlebů přišli učedníci za Ježíšem a řekli: „Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?“ On je poslal do města k jistému člověku, aby mu řekl: „Mistr vzkazuje: Můj čas je blízko, u tebe budu jíst se svými učedníky velikonočního beránka.“ Učedníci učinili, jak jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka.“ (Mt 26, 17-19)

Zapálení svící

čtenář 1

Na začátku každého šabatu nebo svátečního dne, se v každé židovské rodině zapalují večeři – při soumraku - dvě šabatové svíce, aby hlásili začátek dne odpočinku.

Matka

(Dá si přes hlavu plátno (šátek) a zapálí svíčky. Pak pozvedne ruce)
Baruch attah Adonai Eloheinu, Melech Ha'Olam.

Požehnaný jsi Hospodine Bože náš, králi vesmíru, který jsi nás posvětil svými příkázáními, a přikázal nám zapálit svíce pesachové večere.

Večeře Páně

(Lk 22, 14-16)

*Ježíš a učedníci vejdou a položí se ke stolu
(v našich podmínkách spíše sednou).*

Vypravěč

Když nastala hodina, usedl ke stolu a apoštolové s ním. Řekl jim:

Ježíš

„Velice jsem toužil jíst s vámi tohoto beránka, dřív než budu trpět. Neboť vám pravím, že ho již nebudu jíst, dokud vše nedojde naplnění v království Božím.“

Požehnání dne

čtenář 2

Jídlo začíná nalitím prvního poháru, POHÁRU POSVĚCENÍ. Vinná réva je symbolem radosti. Požehnání oslavuje vyvolení Božího lidu ke spáse.

Všichni si nalijí (nepijí) první pohár.

Otec

Pozvedne svůj pohár. Baruch attah Adonai Eloheinu, Melech Ha'Olam. Požehnaný jsi, Hospodine, Bože náš, králi vesmíru, stvořiteli plodu vinné révy.

Všichni

Požehnaný jsi Hospodine, Bože náš, králi vesmíru, který jsi nás vyvolil a posvětil svými příkázáními. Tys nám jako dědictví daroval posvěcené dny k veselí, svátky k radosti, a tento den Pesachové večere, času svobody, abychom se stali posvěceným společenstvím a abychom si připomínali vyjití z otroctví Egypta. Požehnaný jsi Hospodine, Bože náš, králi vesmíru, kterýs nás zachoval při životě, nesl nás a dovedl až do tohoto času.

Všichni pijí z poháru posvěcení

Mytí rukou

čtenář 1

Všichni si umyjí před jídlem ruce. Tento akt přípravy je symbolem čistoty.

Dokola se pošle hrnek, ručník, lavor. Každý si omyje ruce vodou – politím z hrnečku nad lavorem. Jednu ruku po druhé.

Hořké byliny

čtenář 2

První pokrm, který se jí, je kus hořké byliny namočené ve slané vodě. Hořká chuť nás připravuje na první část jídla. Požehnání je připomenutím, že člověk má děkovat Bohu i za trpčí chvíle v životě.

Otec

Namočí kousek hořké byliny ve slané vodě a pozvedne. Baruch attah Adonai Eloheinu, Melech Ha'Olam. Požehnaný jsi, Hospodine, Bože náš, králi vesmíru, který jsi stvořil plody země.

Všichni jedí kousek hořké byliny namočené ve slané vodě.

Lamání prostředního macesu

čtenář 1

Nyní se láme nekvašený chléb, který se v hebrejštině nazývá maca. Tři macesy zabalené společně v plátně (ubrousku) jsou symbolem Boží Trojjednosti. Láme se pouze prostřední maces jako symbol Ježíšovy smrti.

Otec

Vezme tři macesy zabalené v plátně. Vyjme prostřední maces a rozlomí na dva kusy. Vezme větší polovinu, zabalí do ubrousku a někam schová, aby přítomné děti neviděly kam. Druhou polovinu vrátí zpět mezi druhé dva macesy.

Čtenář 2

Skrytý maces je symbolem Ježíšova pohřbu.

Velikonoční příběh (příběh paschy)

*otec
pozvedne zabalené macesy*

všichni

Toto je pokrm soužení, který naši praotcové jedli v zemi Egyptské. Ať všichni, kdo hladoví, přijdou a jedí; ať všichni potřební slaví Pesach.

Všichni naplní (ale nepijí) druhý pohár

čtenář 1

Druhý pohár je POHÁR POUČENÍ

nejmladší

Proč se tato noc liší od všech ostatních?

1. Proč tuto noc jíme pouze nekvašený chléb, když jindy můžeme jíst jakýkoli chléb?
2. Proč tuto noc jíme pouze hořké byliny, když jindy jíme všechny druhy zeleniny?
3. Proč tuto noc namáčíme zeleninu dvakrát do misky, když jindy ji namáčet nemusíme?
4. Proč tuto noc naši praotcové jedli a přitom se opírali, když jindy seděli nebo se opírali?

Otec

Tato noc se liší od všech ostatních nocí, protože dnes slavíme vyvedení Izraele z otroctví ke svobodě, z utrpení k požehnání. Odpovím na tvé otázky, ale musíte poslouchat velmi, velmi pozorně.

Čtenář 2

Až se vás pak vaši synové budou ptát, co pro vás tato služba znamená, odpovíte: „Je to velikonoční obětní hod Hospodinův. On v Egyptě pomínil domy synů Izraele. Když udeřil na Egypt, naše domy vysvobodil.“ (Ex 12, 26-27)

všichni

Byli jsme faraonovými otroky v Egyptě, ale Hospodin, náš Bůh nás zachránil mocnou rukou a napřaženou paží. A kdyby byl nevyvedl naše

předky z Egypta, byli bychom my, naše děti i děti našich dětí stále otroky v Egyptě.

Otec

Před mnoha lety byli děti Izraele v Egyptě nuceni pracovat dlouho a tvrdě každý den. Dělalí cihly z bláta, aby si farao mohl nechat postavit paláce a města. Když nepracovali dost tvrdě, dozorcí, které nad nimi farao ustanovil, je bičovali a bili. Proto děti Izraele úpěli k Hospodinu. A Bůh na nebesích viděl jejich slzy a slyšel jejich křik o pomoc. Poslal Mojžíše k faraonovi, aby vyřídil: „Toto praví Hospodin: 'propusť můj lid!'“

vypravěč
vede píseň (nebo čte) Pusť nás ze svých pout

Když Izrael žil v otroctví, pusť nás ze svých pout,
už nemoh' snášet útlak zlý, pusť nás ze svých pout.
Vstoupí Mojžíš do země egyptské, volá: Farao, pusť nás za svých pout.

Otec

Ale Farao odmítl Izraelský lid propustit. A tak Bůh seslal na Egyptany deset děsivých ran.

Všichni

S vyslovením každé rány, každý ponoří špičku prstu to svého poháru a kápne kapku vína na svůj talíř.

Krev – Žáby – Komáři – Mouchy – Dobytčí mor – Vředy – Krupobití – Kobylinky – Tma – Smrt prvorozeného

Otec

Nakonec farao už nemohl odmítnout lid propustit. Mojžíš a děti Izraele odešli a utekli na poušť.

Ale když odešli, farao litoval a nechal zapřáhnout a pronásledovat je. S velkou armádou je pronásledoval přes poušť. Když Izraelci viděli, že se farao blíží, báli se, protože jim v cestě stálo moře. Ale Mojžíš volal k Hospodinu. A Bůh ho vyslyšel a rozdělil vody, takže mohli přejít suchou nohou a utéct do bezpečí. Ale když se faraonova armáda přiblížila a chtěla také přejít, vody se vrátily a všichni se utopili. Mojžíš a Izraelský lid se zachránil před nebezpečím a svobodně se vydal na cestu do zaslíbené země.

Čtenář 1

„Zdali se pokusil nějaký bůh přijít a vzít pronárod zprostřed jiného pronároda zkouškami, znameními, zázraky a bojem, pevnou rukou a vztaženou paží, velkými hroznými činy, jak to vše s vámi učinil Hospodin, váš Bůh, v Egyptě tobě před očima.“ (Dt 4, 34)

Vypravěč

Zpívejme píseň Dajenu = stačilo by. I za to jedno bychom měli být vděční.

1. Kdyby nás vzal pryč z Egypta, nerozevřel pro nás moře,
Vzal nás pryč z Egypta, stačí – dajenu.
2. Kdyby nám rozevřel moře, ale nenakrmil v poušti,
Rozevřel nám moře, stačí – dajenu.
3. Kdyby nás nakrmil manou, nedovedl nás na Sinai,
Nakrmil nás manou, stačí – dajenu.

Ref:

Daj-dajenu, Daj-dajenu, Daj-dajenu
Dajenu, dajenu, dajenu.
Daj-dajenu, Daj-dajenu, Daj-dajenu
Dajenu, dajenu.

4. Kdyby nás doved' na Sinai, ale ne do Izraele,
Doved' nás na Sinai, stačí – dajenu.
5. Kdyby vzal do Izraele, ale nedal nám proroky,
Vzal do Izraele, stačí – dajenu.
6. Kdyby on nám dal proroky, ale nepostavil nám Chrám,
On nám dal proroky, stačí – dajenu.

Refrén:

7. Kdyby on postavil nám chrám, neslíbil nám Mesiáše,
On postavil nám chrám, stačí – dajenu.
8. Kdyby byl Mesiáš s námi, nezemřel pro naše hříchy,
Byl Mesiáš s námi, stačí – dajenu.
9. A když Pán to vše udělal, byť i víc už nám nepřidal,
Co můžeme říct než stačí – dajenu.

Refrén:

čtenář 2

Rabi Gamaliel říkal: „Každý ať přemýšlí nad smyslem těchto tří symbolů: velikonoční beránek, nekvašený chléb a hořké byliny. Jinak nebude naplněna povinnost vyprávět velikonoční příběh.“

otec

Vezme jehněčí kost. V noci před tím, než Izraelský lid vyšel z Egypta, Bůh řekl Mojžíšovi. „Vyhlaste celé izraelské pospolitosti: Desátého dne tohoto měsíce si každý vezmete beránka podle svých rodů, beránka na rodinu. ... Navečer bude celé shromáždění izraelské pospolitosti beránky zabíjet. Pak vezmou trochu krve a potřou jí obě veřeje i nadpraží u domů, v nichž jej budou jíst. Tu noc budou jíst maso upečené na ohni a k němu budou jíst nekvašené chleby s hořkými bylinami. (Exodus 12:3,6-8)

A Izraelci učinili podle Mojžíšova příkazu. Zabili velikonočního beránka, jednoho pro každou rodinu. A natřeli veřeje svých dveří krví. Pak beránka pekli a jedli a až do druhého dne nevyšli ven. V tu noc prošel Egyptem anděl smrti. A v každém domě, který nebyl označen krví, zemřel prvorozený. (*pošle se kost kolem stolu*)

čtenář 1

Krev beránka ochránila Izraelský lid před Božím soudem stejným způsobem, jako krev Ježíšova zachraňuje ty, kteří v něj věří. Proto bible mluví o Ježíši jako o velikonočním beránkovi. (1 Kor 5,7) Z lásky sebe vydal, aby nás ochránil před soudem, který přijde na celý svět.

Izraelci měli potříit krví veřeje dveří a nadpraží. My máme také vztáhnout Ježíšovu prolitou krev na naše domovy a životy skrze víru v Něho a vyznáváním víry v něho před lidmi.

Otec

Pozvedne kousek HOŘKÉ BYLINY. „Tu noc budou jíst maso upečené na ohni a k němu budou jíst nekvašené chleby s hořkými bylinami.“ (Exodus 12:8) Dnes večer jíme hořké byliny, abychom si připomněli hořké dny otroctví v Egyptě. Hořké byliny noříme do charosetu, abychom si připomínali těžkou dřinu, když spojovali cihly maltou a noříme je do slané vody, abychom vzpomněli na prolité slzy.

Čtenář 2

Život bez Ježíše je HOŘKÝ a jeho ovocem je smrt. Bible nás učí, že „všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy“ (Ř 3,23). Skrze poslušnost hříchu jsme se stali „otroky hříchu“. (Ř 6,17). To je naše HOŘKÉ otroctví. Ale skrze Ježíše, našeho Spasitele, se můžeme stát svobodnými.

Otec

pozvedne kus NEKVAŠENÉHO CHLEBA. „Tu noc budou jíst maso upečené na ohni a k němu budou jíst nekvašené chleby s hořkými bylinami.“ (Exodus 12:8) A my jíme NEKVAŠENÝ CHLÉB, abychom si připomínali spěch, ve kterém Izraelský lid utíkal z Egypta. Neměli čas nechat těsto vykynout, když je Bůh vedl do bezpečí.

Čtenář 2

KVAS je symbolem temnoty hříchu. „slavme Velikonoce ne se starým kvasem, s kvasem zla a špatnosti, ale s nekvašeným chlebem upřímnosti a pravdy.“ (1Kor 5, 8) Izraelský lid rychle uprchl z Egypta, když jim Bůh ukázal cestu. Stejně rychle můžeme i my opustit svět hříchu a nechat všechen kvas hříchu za námi. Dnes je den spasení díky Ježíši, našemu Pánu a Spasiteli. (2 Kor 6, 2)

Otec

Děti se také ptali proč naši otcové se při jídle této noci opírali. Naše pohodlí a komfort jsou znamením osvobození ze zajetí a vysvobození mocnou Boží rukou. Požehnaný je Hospodin, který plní své sliby. Neboť zaslíbil již dávno vysvobození z otroctví.

Všichni

A proto vzdáváme díky a velebíme, chválíme a oslavujeme Toho, který učinil všechny tyto zázraky pro naše praotce i pro nás. Vyvedl nás z otroctví ke svobodě, z trápení do radosti, ze smutku k oslavě, z temnoty do velikého světla, a ze zajetí do svobody!

Otec

Pozvedne druhý pohár, POHÁR POUČENÍ. Baruch attah, Adonai Eloheinu, Melech Ha'Olam. Požehnaný jsi, Hospodine, Bože náš, Králi vesmíru, kterýs' vykoupil nás i naše praotce, a zachoval nás do této noci, ve které jíme nekvašený chléb a hořké byliny.

Požehnaný jsi, Hospodine, Bože náš, Králi vesmíru, který jsi stvořil plod vinné révy.

Všichni pijí druhý pohár.

Mytí rukou před jídlem

všichni

Požehnaný jsi Hospodine, Bože náš, Králi vesmíru, který jsi nás posvětil a obdaroval příkázáními a nařídil nám mít si ruce. *(Každý si umyje ruce)*

Požehnání nad macesem

otec

pozvedne zabalené macesy. Požehnaný jsi Hospodine, Bože náš, králi vesmíru, který dáváš vzejít chlebu z plodin země. *Pošle vrchní maces kolem stolu.*

Každý si ulomí (ale neji) malý kousek.

Všichni

Požehnaný jsi Hospodine, Bože náš, králi vesmíru, který jsi nás posvětil svými příkázáními a dal nám příkázání jíst nekvašený chléb. *Všichni jedí kousek chleba.*

Hořké byliny

všichni

Každý ponoří kousek hořké byliny do slané vody a pozvedne. Požehnaný jsi Hospodine, Bože náš, králi vesmíru, který jsi nás posvětil svými příkázáními a dal nám příkázání jíst hořké byliny. *Všichni jedí hořkou bylinu.*

Hořké byliny a chléb

Otec

pošle dokola spodní maces.

Každý si ulomí dva menší kousky, pak mezi ně vloží hořkou bylinu a charoset (udělá si malý „sendvič“)

všichni

Pozvedněte sendvič hořkosti. „A k němu budou jíst nekvašené chleby s hořkými bylinami.“ (Ex 12, 8) *Všichni jedí sendvič.*

Hlavní jídlo

V tuto chvíli je prostor k volnému jídlu. Tradičně se jako první jedlo vajíčko ponořené ve slané vodě.

Po jídle si každý umyje ruce a čeká na další vyprávění.

Večeře Páně

(Jan 13, 21 - 30)

Vypravěč:

Během jídla byla Ježíšova duše sevřena úzkostí.

Ježíš:

Amen, amen, pravím vám, jeden z vás mě zradí.

Vypravěč:

Jan seděl vedl Ježíše, nakloněn k němu. Proto se Petr Jana zeptal:

Petr

Řekni nám, o kom mluví.

Jan

Opíraje se Ježíše: Pane, kdo to je?

Ježíš

Ten, pro koho omočím tento kousek chleba a podám mu ho. *(Ježíš ponoří kousek chleba do charosetu a podá Jidášovi.)* Co chceš učinit, učíš hned!

Vypravěč:

A Jidáš odešel

Skrytý chléb

čtenář 2

Po jídle pokračuje večeře hrou.

Otec

K dětem: Kdo najde SKRYTÝ CHLÉB?

Děti hledají (případně s pomocí) a donesou chléb Otci, který jej vezme.

Večeře Páně

(Luk 22, 19)

vypravěč

V tento moment velikonoční večeře vysvětloval Ježíš učedníkům smysl SKRYTÉHO CHLEBA tak jako nikdy před tím.

Ježíš

Veźme maces. Baruch Attah, Adonai Eloheinu, Melech Ha'Olam. Požehnaný jsi Hospodine, Bože náš, králi vesmíru, který dáváš vzejít chlebu z plodin země. Rozlomí maces na dva. Toto je mé tělo, které se pro vás vydává. To činite na mou památku. Podá obě půlky učedníkům. Každý si vezme kousek a pozvedne.

Vypravěč

Můžeme jen hádat, co bylo v myslích učedníků, když toto slyšeli. Netušili, že Ježíš bude hned druhý den brzy ráno viset na kříži. Ale Ježíš to věděl. Chléb, který tu noc lámal byl znamením jeho těla, které pro nás vydal. On je naším Velikonočním beránkem, „který nese hřích světa.“ (J 1, 29)

Otec

Pošle UKRYTÝ CHLÉB kolem stolu. Každý si ulomí kousek a podrží jej.

Vypravěč.

Modleme se. Nebeský Bože, děkujeme za to, že jsi pro nás obětoval svého syna Ježíše. Kež přijmeme jeho smrt pro nás jako oběť za náš hřích. Ve jménu Ježíše.

Všichni

Amen. *Všichni jedí chléb.*

Čtenář 2

UKRYTÝ CHLÉB je znamením Božího syna. Na začátku večeře bylo lámání prostředního macesu znamením smrti Ježíše Krista na na kříži. Tento ulomený kus byl „pohřben“ jako Ježíš, ale nyní byl znovu odkryt, jako symbol vzkříšení. Když ho jíme, připomínáme si nejen Ježíšovu smrt, ale také jeho vítězství nad smrtí skrze vzkříšení k věčnému životu.

Díkovzdání po jídle

Všichni naplní (ale nepijí) třetí pohár, POHÁR VYKOUPENÍ

Otec

Pozvedne pohár. Požehnaný jsi, Hospodine, Bože náš, králi vesmíru, který zachovááš celý svět skrze svou dobrotu, milosrdenství, lásku a slitování a sytíš nás plody země.

Všichni

Hospodine, Bože náš, vzdáváme ti díky za jídlo, kterým nás sytíš a zachovááš každý den, každou hodinu. Slituj se Hospodine, Bože náš, nad Izraelem, tvým lidem, a nad Jeruzalémem, tvým městem i nad královstvím Davida, kterého jsi pomazal. Náš Bože a Otče, buď naším pastýřem, syť nás, zachovej nás a vysvobď ode všech našich trápení.

Večeře Páně

(Lk 22, 20, 17, 18; Mt 26, 27-29)

vypravěč

Ježíš také dal nový význam POHÁRU VYKOUPENÍ

Ježíš

Pozvedne pohár. Baruch attah Adonai Eloheinu, Melech Ha'Olam.

Požehnaný jsi Hospodine, Bože náš, stvořiteli plodu vinné révy.
Pohlédne na učedníky. Tento kalich, který se prolévá za vás je nová smlouva v mé krvi. Vezměte a pijte z něho všichni; neboť vám pravím, že od této chvíle nebudu pít z plodu vinné révy, dokud nepřijde království Boží.

Vypravěč

Ve Starém zákoně Mojžíš kropil krví Izraelský lid jako znamení přijetí smlouvy s Bohem. Když pijeme tento kalich, přijímáme Novou smlouvu, kterou Ježíš ustavil skrze svou krev; smlouvu, která je nám vykopením od hříchu a dává nám věčný život.

Otec

Pozvedne pohár. Požehnaný jsi Hospodine, Bože náš, králi vesmíru, stvořiteli plodu vinné révy.

Vypravěč

Modleme se. Bože na nebesích, kéž přijmeme krev Kristovu do našich životů, abychom mohli mít účast na Nové smlouvě a abychom mohli mít s Ježíšem účast v království jeho Otce.

Všichni

Amen. *Všichni pijí třetí pohár, POHÁR VYKOUPENÍ.*

Čtenář 2

POHÁR VYKOUPENÍ je symbolem Ježíšovy krve. Bible učí: „V krvi je život těla“ (Lv 17, 11) Když pijeme krve nové smlouvy, pijeme život Ježíše, který je naším životem, nyní i navěky.

Eliášův pohár

Otec

K dětem: Běžte se podívat ke dveřím, jestli nepřichází Eliáš. Děti jdou ke dveřím, otevřou, podívají se a vrátí se. Je tam?

Děti odpoví

čtenář 1

Bible nás učí, že Eliáš přijde, aby oznámil příchod Mesiáše. To se naplnilo v Janu Křtiteli, když řekl o Ježíši: „Hle beránek Boží, který nese hřích světa!“ (Jan 1, 29) Ale náš čas očekávání není u konce. I když Mesiáš již přišel, přijde znovu, aby porazil nepřítele a zůstal s námi navěky.

Všichni naplní (ale nepijí) čtvrtý pohár, POHÁR NADĚJE, a navíc naplní pohár pro Eliáše, který je uprostřed stolu.

Vypravěč

Eliáš, prorok tišbejský, gileádský, kéž přijde v našem čase, s Mesiášem, synem Davidovým, s Mesiášem, synem Davidovým.

Píseň chvály

vypravěč

Zpívejme píseň chvály – Žalm 150 (Svítá 65)

Ref.: Haleluja, chvalte Pána, haleluja, chvalte Pána,
haleluja, chvalte Pána vším, chval jej celá zem.

1. Chvalte jej, neboť on je ten silný,
chvalte jej, neboť on je ten mocný,
chvalte jej, neboť on je ten svatý Pán, haleluja. *Ref.*

2. Chvalte jej zvukem kytar a louten,

chvalte jej zvukem houslí a varhan,
chvalte jej, neboť on je ten svatý Pán, haleluja. *Ref.*

3. Chvalte jej zvukem píšťal a bubnů,
chvalte jej zvukem trub a cimbálů,
chvalte jej, neboť on je ten svatý Pán, haleluja. *Ref.*

4. Chvalte jej hlasem silným a zvučným,
chvalte jej každý, všechno, co dýchá,
chvalte jej, neboť on je ten svatý Pán, haleluja. *Ref.*

Otec

Pozvedne svůj pohár. Baruch Atta Adonai Eloheinu, Melech Ha'Olam.
Požehnaný jsi Hospodine, Bože náš, králi vesmíru, stvořiteli plodu vinné révy.

Všichni pijí čtvrtý pohár, POHÁR NADĚJE.

Závěrečné požehnání

Otec

Je dobré abychom tě chválili, Hospodine, Bože náš. S radostí zpíváme chvály na oslavu tvého jména. Všechno co dýchá bude oslavovat Tvé jméno. A duch všeho těla tě bude oslavovat a vyvyšovat, náš králi! Od věků na věky ty jsi Bůh, nemáme jiného krále ani vykupitele ani spasitele.

Čtenář 2

Bože, prosíme přijmi dnes tyto naše chvály, a naši slavnost tvé velikonoční večeře. Kéž pravda, kterou si dnes večer připomínáme se stane věčným plamenem v našich srdcích a dává nám sílu a odhodlání k tomu, abychom se ti cele vydali. Prosíme za všechen lid, kéž přijme Ježíše jako Mesiáše. Bože, prosíme o pokoj. A prosíme zachovej nás v bezpečí skrze nadcházející rok, abychom mohli znovu slavit velikonoční večeři. Za to prosíme ve jménu Ježíše, našeho Pána.

Všichni

Amen.

Čtenář 1

A nyní, společně se všemi svatými, modleme se, Maranatha. Přijď, Pane Ježíši.“

Všichni

Maranatha, Přijď, Pane Ježíši.

Čtenář 2

Pane Ježíši, přijď rychle, a vyveď nás ze života tohoto světa, do života nebeského Jeruzaléma. Proto voláme společně s Izraelským lidem, „Příští rok v Jeruzalémě!“

všichni

Příští rok v Jeruzalémě!

Vypravěč

Píseň na závěr: Ved' mne dál

Ved' mne dál, Pane, do svého království
ved' mne dál, Pane, i s mojí hloupostí
ved' mne dál, Pane, navzdory nástrahám.
Ó, ved' mne dál.

Já málo síly k cestě mám,
sám mnoho škody nadělám,
smím víru mít, že dojdu tam,
kam mne vede můj Pán.

/: Ved' - mne - dál :/, ó ved' mne dál.